

POSTANOWIENIE

27 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 27 listopada 2025 r. w Warszawie
zażalenia E. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 27 czerwca 2024 r., VII AGa 246/24,
w sprawie z powództwa P.K.
przeciwko E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o ustalenie,

umarza postępowanie zażaleniowe.

a.w.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 grudnia 2023 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo P.K. przeciwko E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (pkt I), zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu (pkt II), przyznał pełnomocnikowi powoda ze Skarbu Państwa – Sądowi Okręgowemu w Warszawie koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu (pkt III) i orzekł o wypłaceniu tej kwoty (pkt IV).

Wyrokiem z 27 czerwca 2024 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie na skutek apelacji powoda uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył pozwany, zarzucając Sądowi Apelacyjnemu naruszenie prawa procesowego w postaci:

- art. 386 § 4 k.p.c., przez jego niewłaściwe zastosowanie przejawiające się w uznaniu, że Sąd Okręgowy w Warszawie, wydając zaskarżony wyrok z dnia 12 grudnia 2023 r. i nie wzywając do sprawy E1 Sp. z o.o., naruszył art. 195 § 1 k.p.c., podczas gdy żądaniem pozwu objęte było wyłącznie oświadczenie pozwanego (E. Sp. z o.o.) z dnia [...] r. o objęciu udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym spółki E1 Sp. z o.o. (dawniej: T. Sp. z o.o.), złożone w trybie art. 258 § 2 k.s.h., będące czynnością prawną jednostronną, która – inaczej niż umowa wniesienia przedsiębiorstwa aportem nieobjęta żądaniem pozwu – nie przeniosła prawa własności przedsiębiorstwa pozwanego na T. Sp. z o.o.,

- art. 391 § 1 k.p.c. w z art. 321 § 1 k.p.c., przez orzeczenie ponad żądanie pozwu, tj. orzeczenie o ważności przeniesienia przedsiębiorstwa pozwanego na T. Sp. z o.o., podczas gdy ustalenie nieważności czynności, która mogłaby przenieść przedsiębiorstwo, tj. umowy przeniesienia przedsiębiorstwa nie było objęte żądaniem pozwu,

- art. 391 § 1 k.p.c. w z art. 321 § 1 k.p.c., przez orzeczenie ponad żądanie pozwu, tj. orzeczenie o ważności uchwały nr [...] nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki T. Sp. z o.o. z dnia [...] r. o podwyższeniu kapitału zakładowego, podczas, gdy czynność ta nie była objęta żądaniem pozwu,

- art. 252 § 1 k.s.h., przez orzeczenie o ważności uchwały nr [...] zgromadzenia wspólników spółki T. Sp. z o.o. z dnia [...] r. o podwyższeniu kapitału zakładowego, podczas gdy powód nie jest w świetle tego przepisu czynnie legitymowany do żądania stwierdzenia nieważności uchwał zgromadzenia wspólników T., Sp. z o.o. (obecnie: E1 Sp. z o.o.),

- art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 189 k.p.c., polegające na ich niewłaściwym zastosowaniu, przejawiające się w uznaniu, że powód ma interes prawny w stwierdzeniu nieważności czynności objęcia udziałów przez pozwanego w podwyższonym kapitale T. Sp. z o.o., podczas gdy ważność tego oświadczenia nie wpływa w żaden sposób na sytuację prawną powoda,

- art. 391 § 1 k.p.c. w z art. 327¹ § 1 pkt 2) k.p.c., przez niewyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego, jak ustalone w sprawie fakty, a w szczególności fakt posiadania przez powoda udziałów w pozwanym przekłada się na posiadanie interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. w ustaleniu nieważności czynności pozwanego w postaci objęcia udziałów w podwyższonym kapitale T. Sp. z o.o.

Pozwany wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu sądowi.

W piśmie z 23 października 2024 r. pozwany podniósł zarzut nieważności postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie wobec braku przekazu obrazu i dźwięku na rozprawie z 27 czerwca 2024 r.

W odpowiedzi na zażalenie powód domagał się jego oddalenia oraz zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, a także odrzucenia uzupełnienia zażalenia zawartego w piśmie pozwanego z 23 października 2024 r.

Pismem z 17 października 2025 r. pełnomocnik pozwanego cofnął zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie zażaleniowe wobec skutecznego cofnięcia przez skarżącego wniesionego środka zaskarżenia podlega umorzeniu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że strona może cofnąć swoje procesowe oświadczenie woli, dopóki nie osiągnie ono skutku w postaci orzeczenia kończącego postępowanie (zob.m.in. postanowienie SN z 15 grudnia 2021 r., IV CZ 54/21; wyrok SN z 11 lutego 2011 r., I CSK 252/10; postanowienie SN z 20 stycznia 2004 r., II CK 80/03). Niewątpliwie orzeczenie sądu drugiej instancji o skutku uchylającym orzeczenie sądu pierwszej instancji z powodu nierozpoznania istoty sprawy nie kończy postępowania (postanowienie SN z 11 kwietnia 2019 r., IV CZ 17/19). Stosownie do art. 391 § 2 k.p.c., który w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym, zgodnie z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., znajduje odpowiednie zastosowanie – w razie cofnięcia przez stronę środka odwoławczego sąd drugiej instancji umarza

wywołane nim postępowanie. Należy również podkreślić, że sąd jest związany tą czynnością dyspozytywną strony, a jej konsekwencją jest konieczność umorzenia postępowania zażaleniowego, gdyż w takiej sytuacji wydanie orzeczenia staje się zbędne. Cofnięcie zażalenia nie podlega przy tym kontroli sądu, bowiem art. 203 § 4 k.p.c. nie znajduje tu odpowiedniego zastosowania (uchwała SN z 29 maja 2000 r., III CZP 6/00).

W konsekwencji jednoznacznego oświadczenia pozwanego o cofnięciu wniesionego zażalenia Sąd Najwyższy - na podstawie powołanych przepisów - umorzył postępowanie zażaleniowe.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd *meriti* w orzeczeniu kończącym sprawę.

a.w.

[a.ł]

Agnieszka Jurkowska-Chocyk